

วิธีดำเนินงาน และวิธีรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ เป็นเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา) จำนวน ๖๓ คน และเด็กวัยรุ่นชายที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายจากโรงเรียนโยธินบูรณะ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๖๓ คน เท่า ๆ กัน แต่ทั้งนี้เนื่องจากความเหมาะสมเพื่อมิให้เกิดความเหลื่อมล้ำกันทางฐานะและนิสัยการก่อเกิดทั้งสองกลุ่ม เพราะเด็กทั้งสองกลุ่มนี้ มีคุณสมบัติแตกต่างกันมาก โดยเฉพาะระดับชั้นในสังคม อายุ และระดับการศึกษา เป็นต้น ผู้วิจัยจึงควบคุมคุณสมบัติของ เด็กทั้งสองกลุ่มให้เท่าเทียมกันดังนี้คือ

ก. เป็นเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ เพราะเด็กกระทำผิดกฎหมาย ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ ส่วนเด็กปกติมีทั้งที่มาจากครอบครัวชั้นสูง กลาง และต่ำปะปน

ข. เป็นเด็กวัยรุ่นชายซึ่งมีอายุระหว่าง 14 ปี ถึง 19 ปี เพราะเด็กที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายมีอายุระหว่าง 14 ปี ถึง 19 ปี ส่วนเด็กกระทำผิดกฎหมายมีอายุระหว่าง 14 ปี ถึง 24 ปี ซึ่งเกินกว่าระยะวัยรุ่น ดังนั้นเพื่อความเหมาะสมของทั้งสองกลุ่ม จึงกำหนดให้อยู่ในขอบเขตของวัยรุ่น คือมีอายุระหว่าง 14 ปี ถึง 19 ปี

ค. เป็นเด็กวัยรุ่นชายที่ได้รับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (มัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3) เพราะเด็กที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายมีอายุระหว่าง 14 ปี ถึง 19 ปี กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จึงถือเอาการศึกษาของเด็กที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายเป็นเกณฑ์

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเด็กทั้งสองกลุ่มให้มีคุณสมบัติเหมือนกันดังกล่าว
ผลปรากฏว่าได้จำนวนเด็กทั้งสองกลุ่มตรงกันดังนี้คือ ในแต่ละกลุ่มมีผู้ที่ได้รับการ
ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 19 คน มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 14 คน
และมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้นกลุ่มละ 63 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบชนิดมาตราประเมินค่า
(Rating Scale) จำนวน 70 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มเติมจากแบบทดสอบ
จุดมุ่งหมายในชีวิตของนิสิตปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งปรียาพร พงศ์อิศวร³⁴
แปลและเรียบเรียงจากแบบทดสอบจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาปีที่ 1 ของ
วิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาซึ่งสร้างขึ้นโดยริชาร์ดส์ (Richards, 1966)³⁵ แบบ
ทดสอบทุกข้อให้เด็กเขียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกอย่างแท้จริง โดยจะมีคำตอบ
ให้เลือก 4 ชนิดด้วยกันคือ สำคัญอย่างยิ่งสำหรับข้าพเจ้า สำคัญมาก สำคัญบ้าง
ไม่สำคัญ และมีคะแนนให้สำหรับคำตอบแต่ละชนิด คือ คะแนน 4, 3, 2, 1
ตามลำดับ (ดังแบบทดสอบในภาคผนวก)

จากแบบทดสอบจำนวน 70 ข้อ จำแนกออกเป็นด้านต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์
ประสงค์เฉพาะได้ดังนี้

1. การศึกษา จำนวน 9 ข้อ
2. การประกอบอาชีพ จำนวน 9 ข้อ
3. การสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม จำนวน 18 ข้อ
4. การปฏิบัติตนต่อบริการภรา หรือผู้ปกครอง จำนวน 2 ข้อ
5. การสมรสหรือการมีครอบครัว จำนวน 4 ข้อ

³⁴ ปรียาพร พงศ์อิศวร, เรื่องเดิม.

³⁵ Richards, *loc. cit.*

6. การรบกวนสมาธิกับผู้อื่น จำนวน 16 ข้อ
7. ความสงบสุขของคยเอง จำนวน 12 ข้อ

การหาระดับความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปหาความเชื่อถือได้ (Reliability Coefficient) กับเด็กที่กระทำนิคฤหมายซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานฝึกและอบรม ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา) ซึ่งเคยเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบทดสอบที่เด็กตอบครบทุกข้อได้จำนวน 50 คน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำแบบทดสอบไปหาความเชื่อถือได้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนโยธินบูรณะ กรุงเทพมหานคร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน แต่ละแห่งได้เวลาระยะเวลาไปทำการทดสอบต่างกัน 10 วัน (Test - Retest) ใช้แบบทดสอบชนิดเดียวกัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเด็กกระทำนิคฤหมาย .79 และเด็กปรกติ .82

การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลมีวิธีการดังนี้คือ ผู้วิจัยได้ติดต่อขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการกองฝึกและอบรม ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงนำแบบทดสอบไปทดสอบกับเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำนิคฤหมาย และถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา) โดยแจกแบบทดสอบให้เฉพาะเด็กที่เคยเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 21 ชุด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 18 ชุด และมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 35 ชุด รวม 74 ชุด โดยผู้วิจัยได้ไปควบคุม และให้คำแนะนำชี้แจงวิธีทำแบบทดสอบด้วยตนเอง และอีกแห่งหนึ่งคือที่โรงเรียนโยธินบูรณะ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ติดต่อขอความร่วมมือไปยังอาจารย์ใหญ่ ซึ่งก็ได้รับความ

รวมมือเป็นอย่างดี แต่เนื่องจากเป็นการไม่สะดวกที่ผู้วิจัยจะไปควบคุมชี้แจงเอง ผู้วิจัยจึงได้ชี้แจงวิธีทดสอบแบบทดสอบให้แก่บุคคลที่มาช่วยในการเก็บรวบรวมแบบทดสอบจนกระทั่งเข้าใจเป็นอย่างดี เพื่อให้โดยผลัดกันเกี่ยวกับที่ผู้วิจัยได้ไปทำการทดสอบด้วยตนเอง โดยแจกแบบทดสอบให้แก่เด็กนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ชั้นละ 100 ชุด รวมเป็น 300 ชุด แบบทดสอบแต่ละชุดใช้เวลาในการทำประมาณ 30 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้คือ

1. ตรวจสอบค่าของแต่ละชุดว่าถูกต้องสมบูรณ์ทั้ง 70 ข้อ หรือไม่ และคัดเลือกเอาเฉพาะแบบทดสอบที่สมบูรณ์ที่เด็กตอบครบทุกข้อ
2. คัดเลือกเด็กทั้งสองกลุ่มที่มีคุณสมบัติเหมือนกันดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 19 คน มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 14 คน และมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน รวม 63 คน
3. ให้คะแนนตามที่กำหนดไว้แต่ละข้อจนครบ 70 ข้อ ทั้งสองกลุ่ม ๆ ละ 63 ชุด รวมเป็น 126 ชุด
4. แยกข้อมูลจาก 70 ข้อ ออกเป็น 7 ตามตามความมุ่งหมายเฉพาะที่ใดกำหนดไว้
5. หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) ของข้อมูลแต่ละข้อ ความที่จะทำการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย

6. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่ละข้อ โดยวิธีซีแมสทีเทสต์ (t-test) ตามวัตถุประสงค์ประสงฆ์เฉพาะดังนี้
- ก. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการศึกษาของ เด็กปกติ กับ เด็กกระทำผิดกฎหมาย
 - ข. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการประกอบอาชีพของเด็กปกติ กับ เด็กกระทำผิดกฎหมาย
 - ค. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมของเด็กปกติ กับ เด็กกระทำผิดกฎหมาย
 - ง. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการปฏิบัติตนตมขีติการมารดาหรือผู้ปกครองของเด็กปกติ กับ เด็กกระทำผิดกฎหมาย
 - จ. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการสมัครหรือการมีครอบครัวของเด็กปกติ กับ เด็กกระทำผิดกฎหมาย
 - ฉ. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการคบหาสมาคมกับผู้อื่นของเด็กปกติ กับ เด็กกระทำผิดกฎหมาย
 - ช. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการส่งความสุขของตนเอง ของเด็กปกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมาย

